

hic quidem in ruinam venit eis, quos iam de erroribus elegit, iam in sanguine suo, & morte baptizauit. Sicut ait apostolus. Quotquot baptizati estis in Christi morte baptizati estis, ad Romanos. 6. quos iam charactere suo insigniuit, quorum fronti triumphale signum impressit, ac suæ familiæ ascripsit. Væ væ eis, quibus omnia hæc frustra contigerunt, frustra quidem ad salutem, sed nõ frustra ad penam, quia positus est in ruinam. Contra quos per Esa. ca. 1. canitur. Filios inquit enutriui, & exaltaui, ipsi autem spreuerunt me. Filios genuit in lauacro regenerationis. Enutriuit, non quocunque pane, sed pane angelorum, qui de super cælo descendit, imo qui cælos creauit: Et exaltauit, dans eis potestatem filios Dei fieri, vel super omnes nationes eos sibi proximo. Non enim est alia ratio tam grandis (loquitur Moyses Deu. 4.) quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Væ qui super hæc omnia spreuerunt eum. Ex quo in primis damnatur eorum error qui putant ad salutem sibi sufficere fidem informem cum baptismo, imprimentes sibi illud Mar. vltim. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit non attendentes, quod sequitur. Signa autem eos, qui crediderint, hæc sequetur. Quorum errorem in multis locis aliis damnat dominus, & in epistolis discipuli eius. Nam & de diabolo dominus ait. Iob. 40. Absorbebit fluuius, & non mirabitur, & habet fiduciam quæ influat Iordanis in os eius: Quæ exponens Greg. homil. 16. ait. Antiquus hostis generis humani fluuium absorbit, quia à mundi origine vsque ad redemptoris aduentum vix paucis electis euadentibus, in ventrem suæ malitiæ genus humanum traxit. Nec miratur, quia pro magno non habet cum in fideles rapit. Sed graue est valde, quod additur. Et habet fiduciam &c. quia postquam infideles quosque ab origine mundi rapuit, adhuc se suscipere posse etiam fideles præsumit. Nam ore pestiferæ persuasionis eos quotidie deuorat,

in quibus à confessione fidei vita discordat.

Sed ad nostram auersionem videamus, quibus venit in ruinam: Venit in ruinam sine dubio omnibus qui sibi contradicunt, non verbo, quod infidelium est, sed facto. Ore quidem consentunt se nosse Deum, factis autem negant, ad Tit. 2. Et quoniam in omnibus, quæ accidunt homini contingit contradicere domino, vel conformare eidem, sequitur quod in omni statu venit quibusdam ad ruinam, aliis ad resurrectionem. Extende vt placet & pone exemplum prout loco, & temporis congruit ad populis correptionem. Loco sermonis secundi recipe sermonem de festiuitatibus Christi, & præsertim sermonem 12. in ordine omnium, quæ est pars secunda sermonis quinti de natiuitate Christi, qui bene valet ad propositum applicato ad hunc chemat. Puer autem crescebat, & confortabatur &c. Habetur etiam sermo in parte de festiuitatibus Christi, dominica infra octa. natiuitatis Christi.

Quibus venit in ruinam, & refurrectione.

DOMINICA INFRA
octa. Epiphaniæ Sermo. 1.
in ordine. X.

NESCIEBATIS quia in his, quæ patris mei sunt oportet me esse Luc. 2.

Quoniam mundo toto errorum te nebris obducto, vniuersi à veritate vix paucissimis demptis declinabant. Ideo venit ad nos via vt errantes reduceret lux vera, quæ obtenebratos illuminaret, Christus scilicet dominus per carnis assumptionem, illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum sicut prædixit Esaias. nono capit. Habitatibus in regione vmbrae mortis lux orta est eis. Et dominus ipse. Ego sum lux mundi, qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumē vitæ. Ioann. octauo. Ab initio itaque natiuitatis imo Conceptionis suæ in

Toto in mundo in tenebris iacete venit Christus prædicator optimus.